

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

V. ÉVFOLYAM 9. SZÁM – 2011. SZEPTEMBER 4.

„Nagykorúság Krisztusban” – A bérmálás lényege

Mielőtt témánkat alaposabban végig-gondoljuk, feltétlenül szükséges, hogy tisztázzuk azt a fogalmat, mit is jelent a nagykorúság. A mindennapok gondolkodásában azt is jelentheti, hogy egy bizonyos életkort betölt az ember. Ez azonban azzal a veszéllyel jár, hogy olyan tévútra tévedhet az ember, ami egyrészt felületes ítéletet eredményezhet, másrészt korok és eszmeáramlatok függvényévé teszi az értékelést. Gondoljunk csak meg, hogy egyfajta - nem az egyetlen - probléma ott is adódhat, hogy más korhatárt szabhatnak meg országok, népek, népfajok tekintetében. Tagadhatatlan tény, hogy vannak Országok, ahol úgymond hamarabb „érnek” az emberek; de gondolhatunk akár saját környezetünkre is, ahol akár tetszik, akár nem mérhetjük ugyanazzal a mércével a fiúk életkorát, mint a lányokét ebben a tekintetben. Amíg 16 éves korban már a lányok közül akár többen is megházasodtak, addig kifejezetten elgondolkodtató egy 16 éves fiú házasságkötése. Lehetséges, hogy külsőleg adottak a körülmények és a lehetőségek egy ilyen komoly lépésre, mégsem volna szerencsés már ilyen korban „utánozni” a felnőtteket. Saját magunk sem örülnénk annak, ha pl. egy tapasztalatlan, kezdő, talán még sok mindenben ki nem forrott orvos akar-
na rajtunk végrehajtani egy súlyos műtétet. – Azt is érdemes átgondolni, hogy életünk bizonyos, egészen fiatal és kiforratlan időszakában hány és hány elképzelés foglalkoztatott bennünket. Ennek köszönhetően sokféle szakmát, foglalkozás, életpályát tudunk magunknak elképzelni, amiből lehet, hogy jobb is, ha nem lett semmi és később magunk is mosolygunk rajta. Amennyiben mégis megmarad az ember az eredeti elképzelése mellett, akkor is idő kell hozzá, hogy a feladathoz „ felnőjünk.”

Akármiilyen lelkes, a végsőig kitartó volna is valaki, mégsem ülnénk fel olyan vonatra, amit egy bizonyos kort el nem ért vezető vezetne. Az életnek azonban nem csak szakmai oldala van; semmiképpen nem szabad még elképzelni sem lelkület, lelkesedés, felelősség nélkül. Ezeket azonban nagy merészség volna még elképzelni is, még feltételezni is egyfajta érettség nélkül! Ami a komoly dolgokhoz feltétlenül szükséges, azt összefoglalóan lelkiismeretességnek nevezhetjük. Gondoljunk csak át, van életünknek olyan szakasza, amit úgy is nevezhetünk, nincs az embernek veszély-érzete; van olyan szakasza, amikor nincs felelősség-érzet, a józan mérlegelés hiányzik. Talán erre gondolt az a Valaki, Aki így fogalmazott, valahol ott kezd az ember felnőtté válni, amikor nem beelép az eléje kerülő víz-tócsába, hanem átlépi, vagy kikerüli.

Akármiilyen lelkes, a végsőig kitartó volna is valaki, mégsem ülnénk fel olyan vonatra, amit egy bizonyos kort el nem ért vezető vezetne.

Az életnek azonban nem csak szakmai oldala van; semmiképpen nem szabad még elképzelni sem lelkület, lelkesedés, felelősség nélkül. Ezeket azonban nagy merészség volna még elképzelni is, még feltételezni is egyfajta érettség nélkül! Ami a komoly dolgokhoz feltétlenül szükséges, azt összefoglalóan lelkiismeretességnek nevezhetjük. Gondoljunk csak át, van életünknek olyan szakasza, amit úgy is nevezhetünk, nincs az embernek veszély-érzete; van olyan szakasza, amikor nincs felelősség-érzet, a józan mérlegelés hiányzik. Talán erre gondolt az a Valaki, Aki így fogalmazott, valahol ott kezd az ember felnőtté válni, amikor nem beelép az eléje kerülő víz-tócsába, hanem átlépi, vagy kikerüli.

A felelősség és lelkiismeretesség kérdésében fel kell, hogy merüljön az a gondolat is, hogy nemcsak önmagamra gondolok, nemcsak a magam ügyét tartom szem előtt, fontosnak, hanem másokét is. Ez is feltételez többet, mint hangulatot, ennek értelmében már közösségi megnyilvánulásról beszélünk, ami újból komolyságot, mérlegelést, alapos döntést, jó döntést kell, hogy jelentsen.

Az eddig elmondottak nagy általánosságban szólnak a felnőtt-ségről, nagykorúságról. Valami hasonlót kell mondani a bérmálásról, a bérmálkozásról. El kell kerülni azt tévedést, hogy a bérmálást nem tudnánk kellőképpen értékelni. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy egy egyszerű, rövid eseménynek gondoljuk el. Az sem elég, ha megtanuljuk és el tudjuk mondani, hogy mi a bérmálás. Igaz ugyan, hogy az is valami, hogy tudunk felelni a kérdésre, de bizony kevés, ha mindössze ennyi: „ **a bérmálás az a szentség, amelyben a megkeresztelt megkapja a Szentlélek ajándékát, erőt és küldetést kap, hogy Krisztus élő tanúja legyen az Egyházban és a világban.**” Az is kevés, ha arra a kérdésre betéve

tudjuk a választ, miért akarsz bérmálkozni? Talán tudunk válaszolni, **azért, hogy jó keresztény legyek!** Kell tudni ezeket a válaszokat, hiszen, ha nem ismerem a szabályt, aligha fogom megtartani, de a szöveg még kevés. A bérmálás lényege, hogy tanúságtevő, keresztény élet kezdődjék bennünk, a bérmáláskor kell, hogy az ember határozottan lépjen a keresztény nagykorúság útjára, **„maga vállalja mindazt, amit a kereszttségben szülei vállaltak helyette: a krisztusi életet és küldetést. A Szentlélek tölti el szívét, megerősíti, hogy képes legyen a nagykorú, felelős keresztény életre.”** A bérmálás elköte-

lezettséget jelent, kezdődnie kell az olyan életszakasznak, amikor nemcsak szavakat mondunk, hanem annak értelmében cselekszünk is; keressük és komolyan vesszük helyünket kereszténységünkben, az Egyházban, a hitbeli dolgokban. Nem engedhetünk meg magunknak egyfajta lézengést ezekben a dolgokban! – Szent Pál figyelmezteti a Korintusi Híveket: **„Gondoljatok, meghívástokra!** – Ez legyen üzenet ma is, a mi számunkra is! – Ugyancsak Szent Pál a „Szeretet himnuszában” ezeket mondja: **„amikor még gyermek voltam, úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy gondolkodtam, mint a gyermek, úgy ítéltam, mint a gyermek; de amikor férfivá nőttem (felnőttem, nagykorúvá lettem) elhagytam a gyermek szokásait.”** Akár a már megbérmáltak, akár a bérmálásra készülők, így gondolkodjunk a bérmálásról – ezt kívánja a keresztény felelősség! - *Pekker Imre plébános*

Évközi 19. Vasárnap Augusztus 07.

A mai Evangéliumban az apostolok hánykolódó hajóját szemléljük, amint már jó pár stádiumnyira eltávolodott a parttól. *Hányták-vetették a hullámok, mert ellenszél fújt.* Ehhez járul még az a jelenség, ami a valószínűleg edzett, vihar-edzett tanítványokat is meglepte: Jézus a vízen járva közeledett hozzájuk. Ez indította őket arra, hogy *„rémületükben felkiáltottak*, mivel azt hitték, hogy kísértet. – Az ellenszél, a hullámokon történő hánykolódás, a küzdelem a bizonytalansággal, méltán juttatja eszünkbe akár az egyes ember küzdelmét az élet számos bajával, vagy akár az Anyaszentegyházat is, *„amely küzd a történelem viharaival.”* Ettől függetlenül azonban az a tény is nyilvánvalóvá válik, hogy tudatosítsuk magunkban, amit a szentmise könyörgése elénk állít: *„mindenható örök Isten, bizalommal Atyánknak szólítunk Téged!”* Az Istenbe vetett bizalmunk, az a tudat, hogy Ő Atyánk sugallja nekünk azt a gondolatot, hogy *„nekünk figyelniük kell az Ő szavára, hisz irányt mutat, a reánk leselkedő veszélyekre figyelmeztet, és elvezet az üdvösségre.. – Isten szavára szükségünk van, hogy igaz életet éljünk és minden jócselekedetre készek legyünk.”* - Alkalmasak ezek a gondolatok arra, hogy átgondoljuk az eseményeket: Jézus mondása: *„Én vagyok, ne féljete; az apostolok mondása: „Te valóban Isten Fia vagy!”* olyan jó, hogy elhangzottak, mennyire fontos nekünk, hogy mi is a magunk életében is, a történelem eseményeiben is felismerjük a hozzánk közeledő, gondviselő Isten szándékait. Kell ez a mintegy biztatás, hogy Jézus nélkül bármikor, bármiben kevés a i erőfeszítésünk, kevesek vagyunk önmagunkban; ilyenkor ki kell tudni mondani Szent Péterrel: *„ments meg, Uram!”* – Hinni, tudni kell, hogy az Ő szerető keze minket is megfog, átölel. Életünk igazi akkor legyen, úgy legyen, hogy Ő általa, Ő Vele és Őbenne történjenek dolgai. A jó dolgok közepette hálaadással a jóért, a küzdelmek közepette pedig a gyermekei ráhagyatkozás által. Bizonygatni sem kell, hogy *„időnként elfáradunk a munkában, elkeserít bennünket mások értetlensége, sőt rosszakarata.”* Ilyenkor szinte magától értetődő, hogy az Olvasmányban szereplő Illés prófétához hasonlóan mi is *„Istenhez fohászkodunk: éreztesse meg velünk jelenlétét, mutassa meg hatalmát, siessen segítségünkre.”* - A magunk részéről azonban törekedjünk arra, hogy jócselekedeteinkben, jóratörekvéseinkben, *„ az imádság csendes, meghitt perciben is találkozzunk Vele!*

Évközi 20. Vasárnap Augusztus 14.

Sokszor elgondolkozhatunk jóságos Istenünk atyai üdvözítő jóságán; sokat beszélt Róla az Ur Jézus Krisztus is – a mai szentmise egyetemes könyörgése is erre irányítja a figyelmet mindjárt a bevezetőjében, amikor ezt imádkozzuk: *„... bizalommal imádkozzunk mennyei Atyánkhoz, Aki minden embert üdvözíteni kar!”* - Ezt a gondolatot szinte ismétli, úgy is mondhatjuk, hogy mintegy aláhúzza az Olvasmányban Izajás próféta: *„az idegenek fiait (is) mind elvezetem szent hegyemre és örömmel töltöm el házamban, az imádság helyén. Elfogadom égő és véres áldozataikat oltáromon, mert házam minden nép számára az imádság háza lesz.”* - Bizonyára ezért biztat így a Zsoltáros az összekötő Zsoltár részben a 66. Zsoltár szavaival: *„Magasztaljanak Téged a népek, Istenünk * magasztaljanak az összes nemzetek!”* Ettől függetlenül mintha ezek a dolgok nem is hangzottak volna el, a szent Evangéliumban az Ur Jézus a kánaáni édesanya kérését látszólag figyelemre sem méltatja; s egy pillanatra úgy tűnik, el is utasítja, amikor azt mondja: *„ az én küldetésem csak Izrael elveszett fiaihoz szól – majd később ezt szinte meg erősíti – nem való elvenni a gyerekek kenyerét..!”* – Szinte szokatlan a mindenkivel jót tevő, a szeretetét és jóságát bőven osztogató Jézustól ilyet hallani, Aki kész megbocsátani a bűnököt, Aki az Evangélium örömhírének hirdetőjeként jelöli meg önmagát, Aki az öszövségi gondolatok Beteljesítőjeként így jellemzi azt az időt, amikor messiási küldetéséről beszél: a sánták járnak, vakok látnak, leprások meggyógyulnak... , Aki akkor is segít, amikor mondjuk úgy, nem is kéri rá – gondoljunk csak a Betesda-fürdőnél évek óta gyógyulásra váró emberre! Most mégis szinte kéreti magát; olyannyira, hogy még a tanítványok is azt mondják: *küldd el őt, ne kiáltozzon utánunk!*

Ez a megnyilatkozása azonban látszólagos közömbösség. Ezt a helyzetet is felhasználja arra, hogy tanítson. Ő tudta kezdettől fogva, hogy mit fog tenni; azonban, ha azt mondja a körülötte lévőknek, legyen bennetek hit, talán oda sem figyeltek volna. Most azonban az édesanya állhatatos kérésére kimondja. *„asszony nagy a te hited, legyen úgy, ahogyan szeretnéd!”* az utána következő esemény hatására (*„ és a lánya meggyógyult még abban az órában”*), már szinte kimondatlanul és óhatatlanul idekívánczok a biztatás: ti is hasonlóképpen tegyetek, legyen hitetek, olyan hitetek, mint ennek az asszonnak van! – Érezzük ezt a biztatást olyannak, mint ami nekünk is szól; ébresztgessük, ápoljuk Istenünk iránt magunkban az igaz hitet és igyekezzünk gazdagodni hitből fakadó jó-cselekedetekben! - Jelent sen ez elfogadást, befogadást, ami elvezet mindnyájunkat arra, amiről Izajás próféta beszél az Olvasmányban: *„ tartsátok meg a törvényt: szabjátok tetteiteket az igazságához!*

Évközi 21. Vasárnap Augusztus 21.

A mai alkalommal szentmise könyörgése foglalkoztasson bennünket – az a része, amelyben a *világ változandóságai közepette* is kérjük kegyelmét, hogy gyermeki tisztelettel és szeretettel kövessük atyai kívánságait.

A változandóság állandó kísérő-társunk ebben az életben. A régi idők filozófusai is így fogalmaztak: *„változnak az idők és általuk mi is változunk.”* Ez a változás nyomon követhető külsőleg és belsőleg minden ember életében. Főleg a külső változásokat vesszük észre, hiszen elég, ha pár évvel korábbi fényképeket nézegetünk önmagunkról és már is nyilvánvalóvá lesz ez. Tagadhatatlan tény, hogy az újszülöttről kisgyermek, kamasz, életerős ifjú, erejének teljében lévő felnőtt és egyre gyengülő öreg lesz. Olyan folyamat ez, ami tőlünk függetlenül, úgy is mondhatnánk a mi különösebb erőfeszítésünk nélkül megy végbe. Jóságos Istenünk ajándéka az egész élet minden mozzanatával együtt – hiszen minden kornak szánt Ő emberre szabott feladatokat, amik által szolgálhatunk Neki.

A belső változás is tagadhatatlan tény. Hányszor vesszük észre saját magunkon is a belső, lelki változást, annak különböző megnyilvánulásait. Ezek közepette nem beszélhetünk egyszerűen hangulati dolgokról, nem is csak egyszerűen *józanabb gondolkodásról*, hiszen ha tényleg változás az, amiről beszélünk, annak minőségi változásnak kell lennie. Annak következtében lehet a szertelen emberből kiegyensúlyozott, józan életértékűvé, a bűnözöből megtérővé ... csak így érthetjük meg az uszorás Zakeus magatartását, aki vámos léte reáértett a helyes tennivalójára; ugyanígy gondolhatunk a jobb lator megtérésére is, vagy Saul átalakulására és sok már hasonló példára. – Vannak természetesen ellenkező példák is, bizonyára nem véletlenül hangzik el a prófétai figyelmeztetés Keresztelő Szent János által: *„ teremjétek hát a bűnbánat méltó gyümölcsét ... a fejszét már ráhelyezték a fák gyökerére: kívágnak és tűzre vetnek minden fát, amely jó gyümölcsöt nem terem!”*

Szent János apostol Jelenéseinek könyvében olvassuk Isten üzenetét a különböző Egyházközségeknek. Ezek között szerepelnek figyelmeztetések, szerepel elismerés is. A figyelmeztetés arról szól, hogy mit és hogyan kell megváltoztatni; az elismerés arról szól, hogyan őrizték meg Istennek tetsző dolgaikat. Míg az előzőeknek nagyon is kívánatos a változás, addig az utóbbiaknak éppen azért szól a figyelmeztetés, hogy a jó őrizzék, meg ne változzon. – mi is ma azért imádkozzunk, legyen erőnk változni abban, amin változtatni kell, de tudjuk hűségesen őrizni, amin nem szabad változtatni.

Évközi 22. Vasárnap Augusztus 28.— A szép Ünnepek után (Nagyboldogasszony- Szent István Király) és a szép Ünnepek előtt (Kisboldogasszony; Szűz Mária nevenapja; Templombúcsú) hálálkodva a jó Istennek a sok kegyelemért, amit ezek által ad nekünk, egy újabb kegyelmi ajándékáról - a keresztény méltóságunkról elmélkedjünk most! Ezt a méltóságot úgy értékeljük, úgy is éljük meg, mint élethivatást! A hivatás, mint tudjuk nem egyszerűen olyan valami, amit úgy-ahogy teszünk, gyakorolunk, hanem egészen már. Milyen visszatetsző, ha egy orvos, egy pap, egy tanár, de a mindennapi ember is valamit azért, tesz, mert vár érte valamit. Joggal mondhatjuk azt róla, hogy olyan, mint egy rossz hivatalnok. Nincsen ez másképpen a keresztény élettel sem. Megkísérti a gondolat sokszor az embert és rákérdez, hogy miért? Megtette ezt Szent Péter is, amikor így zárta kérdését, mi lesz a jutalmunk? Az a fiatal ember is tulajdonképpen arra volt kíváncsi, mit kell még tennem? – Vannak természetesen esetek, amikor egyszerűen nem is foglalkozik az ember ezekkel a gondolatokkal. Példa erre pontosan a mai nap szentje: Szent Ágoston. Nem foglalkozott azzal a gondolattal, hogy élje-e az aranyifjak életét. Ugyanígy egy ideig Asszisi Szent Ferenc is hasonlóképpen tett. Úgy is mondhatnánk, más élethivatás érdekelte, más dobogtatta meg a szívét. Ugyancsak gondolhatunk a mai Olvasmány szerzőjére. Jeremiás prófétára., Aki „ *menekült volna hivatása elől, de az Úr erősebb volt, nem engedett, rászedte őt.*”

Tagadhatatlan, hogy az élethivatás sokszor olyan feladatok elé állítja az embert, „*amely nem tetszik, amely elől elmenekülnék*” a hivatás azonban azt kívánja, hogy „*ezt a munkát is töltsük meg lélekkel!*” Sokszor érzi az orvos, hogy nem drága doktor úr; a pap nem mindig tisztelendő bácsi, akinek megsimogatják a reverendáját; sokszor még csak nem is pap úr; a tanár sem úr és nem is kedves tanár úr, különösen nem akkor, ha igazságos akar lenni, arról már nem is beszélve, ha netán fegyelmezni akar; a mindennapi ember sem mindig kedves szomszéd, szeretett rokon, jó munkatárs... különösen nem akkor, ha más-ként gondolkodik, cselekszik, mint elvárnák tőle – valljuk meg őszintén, néha el tudnánk képzelni a másik embert is olyannak, amilyenek magunk is képtelen volnánk. Az élethivatás, amikor nem akárminek, nem akárminek a kedvéért teszünk, vagy nem teszünk valamit, mindezekre nincs tekintettel. Teszi a maga tennivalóját annak a kedvéért, Akinek mindnyájan kötelezettjei vagyunk, Aki értünk, a mi üdvösségünkért leszállott a Mennyből, megtestesült és emberré lett, Akit követnünk kell.

Szent István Király Ünnepe Szent István Magyarország Fővédősztentje Ünnepe – az első szent Magyar Király Ünnepe hálálkodunk a jó Istennek azért, hogy Szent István igaz lélekkel tovább fejlesztette, tökéletesítette azt az örökséget, amit honfoglaló Őseitől – nem utolsósorban édesapjától, Géza fejedelemtől kapott. Országárá formálta ezt az örökséget, törvényeket, jó törvényeket alkotott; nagy gondossággal alakította ki Országának és népének dolgait. Testi és lelki vonatkozásban egyaránt megalapozta. A testi dolgok tekintetében szerzeteseket hívott Országába, akik nemcsak iskolai tudományokra, hanem a földművelésre is tanították a Népet. Biztos vagyok abban, hogy a földművelés egyik alapvető része volt a gabonatermesztés, amiből a mindennapi kenyeret készítették. A kenyér az élet alapvető része, erre utal ember- emlékezet óta a megélhetést jelentő „kenyerkereset” kifejezés. Talán ennek volt köszönhető, hogy volt idő Országunk történetében, amikor Augusztus 20-án a név említése nélkül, de megkerülhetetlenül ünnepeltek két dolgot: az Ország élhető létét biztosító törvényeket (alkotmányt) és a kenyér ünnepe.

A nevet ugyan nem említették, de kimondatlanul is ott volt, hiszen, Aki ennek a népek körében, ebben az Országban nagyot alkotott, ebben látta a helyes megoldást, hozzáállást.

Szent István az élethez szükséges táplálékul a mindennapi kenyeret, mint Isten adományát tekintette. Ezzel kapcsolatban két szentírási részt említek – röviden - 1.) a Teremtés Könyvében - tehát a kezdet-kezdetén szerepel: „szólt Isten: teremjen a föld zöldellő növényeket, amelyek termést hoznak... „ezek között biztosan a gabona, a búza is ott volt – 2.) a pusztai vándorlás idején az égből szállott kenyér a manna tartotta életben a népet. (említhetjük azt is, hogy a legszentebb imádságban , az Úr imádságában szerepel a könyörgés a mindennapi kenyérért; azt sem feledhetjük, hogy az utolsó vacsorán amikor a szent Eucharistiát alapította, kenyeret vett a kezébe, megáldotta, megtörte... ezek a kenyérnek méltóságot adtak, adnak. Most is jó okunk van, hogy testi alapvető táplálékunkat, a kenyeret Isten ajándékaként tartsuk számon! Ezért mielőtt megáldjuk az idei termést, hálálkodjunk és legyen természetes, hogy amikor beszélünk róla, amikor kezünkbe vesszük, amikor táplálkozunk vele, Isten áldásaként emlegessük!

Pekker Imre, plébános

**Melyik vagyok ÉN? Melyik vagy Te?
Melyik szeretnénk lenni?**

Egy perc bölcsesség...

Egy leány panaszkodott az édesapjának, hogy rosszul mennek a dolgai. Belefáradt az állandó eredménytelen harcba. Nem tudta, hogyan menjen tovább az életében, mert kimerültnek érezte magát. Úgy tűnt számára, hogy valahányszor megold egy problémát, mindig új probléma jelenik meg életében.

Édesapja szakács volt. Kézen fogta őt és elvitte a munkahelyére. Fogott három fazekat és vizet forralt bennük.

Amikor forrni kezdett a víz, az egyikbe sárgarépát, a másikba tojást és a harmadikba kávészemeket rakott. Főzés közben egyetlen szót sem szólt, csupán rámosolygott a leányára. A lány türelmetlenül várakozott, magában azt kérdezve, vajon mit akar tenni az édesapja. 20 perc elteltével apja eloltotta a tüzet, majd egy tálba rakta a tojásokat, egy tányérba a sárgarépát és kitöltötte a kávé egy csészébe. Ezután megkérdezte lányától:

- Kedvesem, mit látsz itt?
- Tojást, sárgarépát és kávé - válaszolta.

Ekkor arra biztatta, hogy tapintsa meg a sárgarépát. A lány megtapintotta és érezte, hogy puha. Ekkor arra kérte, hogy hántsa le a tojás héját és a lány, érezte, hogy a tojás nagyon kemény. Ekkor arra kérte ott, hogy kóstolja meg a kávé. A lány nevetve kortyintott az illatos nedűből, majd megkérdezte:

helyezték: forró vízbe.

Csak hogy mindhárom elem különbözőképpen reagált erre:

A sárgarépa megpuhult és törékennyé vált.

A tojások erősen megkeményedtek.

Ellenben a kávé, megváltoztatta a vizet.

- Mit gondolsz, te melyikhez hasonlítasz ezek közül? - kérdezte lányától az apa.

Amikor a mostoha körülmények kopognak ajtódon, te hogyan válaszolsz erre?

Egy látszólag kemény sárgarépa vagy-e, akit megérint a fájdalom és elveszíti keménységét?

A tojáshoz hasonlítasz, aki képlékeny szívvel és folyékony szellemmel indul, azonban egy egyetlen esemény után, keménnyé és rugalmatlanná válik? Te kívül ugyanolyan maradtál, azonban belül megkeseredett a szíved?

Vagy, egy kávészem vagy? A kávé megváltoztatja a forró vizet, a neki fájdalmat okozó elemet.

Amikor a víz eljut a maximális forráspontra, a kávé kiengedi legjobb aromáját és zamatát.

Ne hagyd magad legyőzni! Emelkedj sorsod fölé és az élet kegyetlenségei csupán megfelelő alkalmat jelentsenek számodra ahhoz, hogy kiengedd "édes kávé zamatodat"! A döntés a Te kezében van!

Ifjúsági találkozó Medugorje

2011. augusztus 1-től 6-ig ismét megrendezésre került Medugorjében az ifjúsági fesztivál, ami már a 22. a sorban. A világ

minden részéről érkeznek ide akik hallják Isten hívó szavát. Az idén 60 országból jöttek a Mária tisztelők. 30 éve vannak itt jelenések, hat gyermeket választott ki Mária és általuk üzen az egész emberiségnek. Név szerint: Ivan, Vicka, Marija, Jakov, Mirjana, Ivánka.

Alsónémediről hárman mentünk, majd csatlakoztunk hozzánk még Bp-en egy fő némedi származású. Az autóbusz már Edelényből, Békéscsabáról, Boldogról, Budapestről, sőt Kolozsvárról is hozott zarándokokat. A lelki vezetőnk Bese Gergely lelkes papnövendék volt, akit nyáron szentelnek majd pappá. Első nap megvolt a bemutatkozás a szabadtéri oltárnál. Minden országból 2 fő, akik eljöttek a saját zászlójukkal és egy két gondolattal, bejelentkeztek. Ez volt a 60 ország bemutatkozása. Minden nap előadások voltak, tanúságtételek az Úr Angyala imádságig 12-kor, majd délután 4 órától 6-ig előadás, mert 6-kor a rózsafüzért imádkoztuk. Ezt követően 18:40-kor elcsendesedtünk, mert a jelenés volt, majd folytattuk a rózsafüzért. 19 órakor kezdődött a mise, utána szentségimádás és a kegytárgyak megáldása. Szerdán még körmenet is volt, majdnem éjfélre értünk vissza a templomhoz, mert az egész falut körbe jártuk

égő gyertyákkal, zászlókkal imádkozva, énekelve. Másnak reggel ¼ 4-kor mentünk fel a Krizsevácra, ami egy magas, sziklás hegy, ahol nagyon sok gyógyulás történik. Útközben végeztük a kereszttutat. Megható látvány volt és szem nem maradt szárazon, amikor a betegek, bénákat vitték fel kocsiiban illetve ágyon. Amikor saját magát is elég felvinni és lehozni mindenkinek a sziklákon.

Az előadások tanulságosak voltak és építőek. Rengeteg gyóntató atya volt és gyónó is. Az esti miséhez 400-500 atya celebrált, ezt mindig felolvasták. Ez a hely a béke szigete. Itt meg kell nyitni a szívünket és a Szűzanya által Isten nagyon sok kegyelemben részesít. Mi, akik ott voltunk, elmondhatjuk hogy minden utazásnak

célja van. A mi utazásunké Jézus. Felteszi a kérdést és őszinte választ vár, hogy tudjon segíteni. Megtudtuk, hogy vágyunk Jézusra, tartsunk ki az imában, legyen tiszta a hitünk, hogy Jézus meghallgasson és gyógyítson. Ki kell tartani a katolikus egyházban, mert Jézus Krisztus alapította, semmit sem lehet megtenni

nélküle, őrizzük őt és legyünk hűek hozzá. Imádság közben keressük a Szűzanyát – Íme az Úr szolgáló leánya. Mélyen vágnyi kell a Jézussal való közösségre, ő együtt van a fiatalokkal. Hallhattunk az egyik tanításban, hogy Jézus munkatársaknak legfőképpen a fiatalokat hívja. Mária jelenéseiben a fiatalokhoz fordul. Kézen fogva vezet minket Jézushoz, én vagyok az

út, az igazság az élet, engem kövessetek. Merjük kijelenteni, hogy itt vagyok Istenem rendelkez velem. Kér bennünket, hogy sokat imádkozzunk. Ez az imádság legyen egy párbeszéd Istennel és betölt bennünket a szeretet. Az imádság iskolájában nincs szünidő. Mindig többet és jobban kell imádkozni, hogy ebből a lelki kómából felébredjünk és megerősödjünk mi is és családunk, plébániánk, betegek is. A mennyei atya szeret bennünket, így soha sem kételkedjünk akarataiban. Nagylelkűen válaszoljunk Jézus hívására. Példája szerint éljünk a legyőzhetetlen reménységében. Legyen nekem a Te igéd szerint. Mária a mi hatalmas reménységünk, ha néha nem is értjük, de elfogadjuk Istent, boldog életünk lesz. Isten szava vezessen bennünket. Ha ő velünk van, tudunk reménnyel lenni a nehézségben, problémában. Buzdítson és bátorítson a reménységre. Válaszoljunk Krisztusnak, ő soha nem hagy el. A remény útjelzője Mária legyen. Tanuljatok meg a bűnbánat szentségében találkozni Jézussal. Fiatalok, Ti vagytok a sátor és az egyház vérkeringése! Medugorjében a Szűzanya által az Isten munkálkodik. Gyümölcséről ismerjük fel a fát. A gyümölcs pedig Istennel és a Szűzanyával való találkozás élményei. Ez a találkozás megérinti a szívet, megvilágítja a lelkiismeretet, erőt ad az életben. Adjuk a szívünket Istennek, mert Ő szeret minket az irgalmat, a megbocsátást kínálja a bűnbánat szentségében, bocsánatát kínálja fel. Ez egy olyan hajó itt Medugorjében, amely egyfelé, Isten felé megy. Meghallgattuk az egyik látók beszédét is, Ivanét, neki a Szűzanya minden nap megjelenik. A helyi templomot 1963-ban építették; a kevés számú lakos zúgolódott is, hogy minek ekkora templom, úgysí üres lesz. A kőműves, aki építette már tudott valamit, mert azt mondta, hogy valamikor megtelik ez; amikor a világ minden részéről jönnek ide emberek. Már kicsi is!

Több tízezeren voltak jelen, főleg fiatalok, de minden korosztálynak ajánlott. Pénteken este a templom előtt a Szűzanya szobránál imádkozva, énekelve elköszöntünk égi édesanyánktól és a kereszttünket feltöltöttük duracell elemmel és itthon könnyebben hordozzuk. Szombaton reggel indultunk hazafelé.

Az alsónémedi fiatalokat is nagy szeretettel várja Szűz Mária, a béke királynője. Érdemes befektetni időt, fáradságot, pénzt. Éljen a lehetőség! Sok mindent átéltem ebben a pár napban, sok mindent megértettem és választ kaptam a bennem levő kérdésekre. Köszönöm a keresztemet, köszönöm, hogy segítesz a kereszthordozásban. Sokorai Józsefné

MÁTRAVEREBÉLY-SZENTKÚT NEMZETI KEGYHELY

Mátraverebély-Szentkúti Nagyboldogasszony búcsúban voltunk a Nemzeti kegyhelyen!

Miután a Családok Éve van, ezt a zarándok utat értük ajánlottuk fel. Kora reggeli órában indultunk autóbusszal Alsónémediből Ócsa felé.

Régi szokás szerint az ócsai testvéreinkkel közösen járunk zarándok utakra. Miután mindenki elfoglalta a helyét, köszöntöttük egymást, és kicsit később közösen imádkoztunk a Rózsafüzért és énekeltünk. A Mátra nincs a szomszédban, kb. 2-3 órát tartott az út, de kellemesen telt az idő. Mikor odaértünk meghatódva láttuk viszont a régi kedves öreg Mátránkat, nagy hegyeivel, erdőivel. Már az őseink is jártak ide búcsúba! Közösen indultunk a templomba a szokásos beköszöntéssel, amit Mészáros Jolika imádkozott és mi vele énekeltünk. Két óra maradt a szentmise kezdetéig, gyónási lehetőség adott volt, élő és megholt családtagjainkért misét jegyeztünk. Szentkúton ősrégi remete barlangok találhatóak 500 méteren át a hegyoldalban. A legenda szerint itt történt, hogy Szent László lovának patkója nyomán forrás fakadt, pár éve csodaszép kutat építettek a víz fölé és parkosítottak. A szentmise 11 órakor kezdődött a szabadtéri oltárnál. Sok ezer hívő ember gyűlt össze. Az évszázados fák alatt kellemesen hűvös

volt a nagy melegben. Egymás után jöttek a népviseletbe öltözött, Máriát hozó lányok, fiúk, idős asszonyok és az oltár körülhelyezkedtek el. Kezdődött a szentmise. Nagyon szépen játszott, énekelt, orgonált a kántor úr, már azt hittük, a mi szeretett kántorunk van itt. A szentmisét Bábel Balázs érsek tartotta, lélekelő és tanulságos volt. Körmenet zárta a misét, ami nagyon szép volt. Végezetül elénekeltük a Himnuszokat, ami nagyon megható minden igaz Magyar embernek. Örök hála Kölcsey Ferencnek és Erkel Ferencnek! Még volt egy Litánia, amin szintén részt vettünk. Lehetett ajándékot vásárolni a családnak, szomszédnak. 3 óra körül indultunk haza, útközben megálltunk Pásztón egy finom fagyira. A buszon Surányi Miklós javaslatára elmondtunk halottainkért egy litániát és énekeltünk. Isten segítségével megérkeztünk Ócsára, majd rövidesen Némedire. Szép napunk volt!

Végezetül minden zarándok nevében megköszönjük a szervezők fáradozását: ócsai koszorús hajú kedves Terikének, alsónémedi Surányi Miklósnak, a biztos kezű buszvezetőnknek. Kívánunk nekik erőt, egészséget, még sok zarándoklatot!

Tisztelettel Kiss Dezsőné

Porcinkulai búcsú – Idősek és betegek búcsúja Mátraverebély-Szentkúton

2011. augusztus 2-án nem mindennapi örömet szerzett a Kántor úr Magdinak és nekünk, hogy egy ilyen gyönyörű zarándoklatra vitt el. Magdi számára pedig külön meglepetés volt, mert Ő úgy tudta, hogy az Ági jön érte. Akkor tudta meg, hogy hová megyünk, amikor a Kántor úr a kocsiba rakta és elindultunk. A hosszú úton gyönyörű Mária-énekeket hallgattunk és énekeltünk.

Csodálatosan szép volt az idősek és betegek búcsúja. A rengeteg zarándok buszokkal érkezett. Az ottani Kántor úr is rengeteget énekelt. A tolokocsisok nagyon sokan voltak. Köszönjük a sok-sok csodát, amit ott láthattunk. Az érsek úr sok paptársával vonult be a szentmise kezdetén. A szentbeszédet Ternyák Csaba érsek úr tartotta. Prédikáció után kiszolgáltatták a betegek szentségét. Magdinak az Érsek Úr. Lélekben teljesen megújultunk. Magdi nem fogja elfelejteni, min-

denkinek el is meséli, hogy milyen jól érezte ott magát.

A megdicsőülés hegyén az Atya mondja: - a Golgotán az ember bizony Isten fia! Ha Őt akarod látni, menj a hegyre fel. Megtelik a szíved igaz

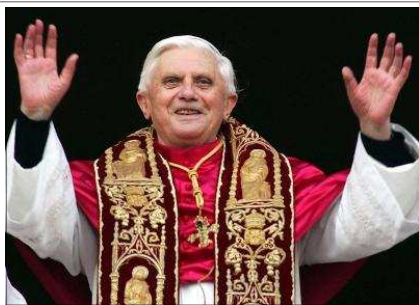
szeregettel. Ott csend vesz körül, nem szól hozzád senki, csak Jézus egyedül.

Még egyszer szeretettel köszönjük a Kántor úrnak és Valikának.

Tisztelettel:

Szabó Istvánné, Szabó Magdika, Surányi Balázné, Kránicz Gáborné

Ifjúsági Világtalálkozó Madrid 2011 AUGUSZTUS 16-21.

Homília 2011. augusztus 21.
XVI. Benedek pápa beszéde

„Kedves Fialok,

a szent eucharisztia, melyet

most együtt ünneplünk a Világifjúsági Találkozó csúcspontja. Mikor itt látok benneteket, akik a világ minden tájáról ilyen szép számban összegyűltetek, örömmel telik meg a szívem, mert arra a különleges szeretetre gondolok, amivel Jézus néz benneteket. Igen, az Úr szeretet, és barátainak nevez benneteket (Jn 15,15). Ő az, akivel találkozunk, és aki el akar minket kísérni utunkon, hogy megnyissa előttünk egy teljesebb élet ajtaját, és bevezessen az Atyával való mélyebb közösségbe. Mi, akik tudunk erről a hatalmas szeretetről, nagylelkűen akarunk válaszolni rá, azzal a szándékkal, hogy a többiekkel is megosztjuk az örömet, amit kaptunk. Valóban sokan vannak, akiket vonz Krisztus alakja, és jobban meg akarják őt ismerni. Érzékelik, hogy ő a válasz személyes gondjaira, aggodalmaikra. De ki ő valójában? Hogyan lehetséges, hogy valakinek, aki olyan sok évvel ezelőtt élt a földön, valami köze van hozzám, ma?

Az evangélium, amit hallottatok (Mt 16,13-20) Jézus megismerésé-

nek két különféle módját mutatja meg nekünk. Az első egy felszínes ismeret, amit a közvélemény formál. Jézus kérdésére: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?”, a tanítványok ezt válaszolják: „Egyesek Keresztelő Jánosnak, mások Illésnek, mások meg Jeremiásnak vagy egynek a próféták közül”. [...] Aztán Jézus a tanítványokhoz fordul és őket kérdezi: „És ti kinek tartotok engem?” Péter válasza, az első hitvallás szavai: „Te vagy Krisztus, az élő Isten fia”. A hit az egyszerű tapasztalati és történeti tények mögé lát, és képes megragadni Krisztus személyének misztériumát a maga mélységében.

De a hit nem emberi erőfeszítés és okoskodás gyümölcse, hanem Isten ajándéka: „Boldog vagy, Simon, Jónás fia! Mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én Atyám, aki a mennyekben van!” A hit Isten kezdeményezéséből ered, aki felfedi nekünk önmagát, és meghív, hogy vegyünk részt isteni életében. A hit nem pusztán információt jelent Krisztus személyazonosságáról, sokkal inkább személyes kapcsolatot feltételez vele; az egész személy beleyökerezését, saját értelmével, akaratával, érzelmeivel, abba a kinyilatkoztatásba, amelyet Isten ad önmagáról. Így a kérdés: „És ti kinek tartotok engem?”, valójában arra ösztönzi a tanítványokat, hogy döntsék el, ki nekik Krisztus. A hit és Krisztus követése szoros kapcsolatban állnak. Ha követjük a Mestert, akkor hitünknek olyan mértékben kell erősödni és növekednie, mélyülnie és érnie, ahogy Jézussal való kapcsolatunk erősödik, egyre bensőségebbé válik. Péternek és az apostoloknak is haladniuk kellett ezen az úton, míg a feltámadt Úrral való találkozás meg nem nyitotta szemüket a hit teljességére.” (Lejegyezte és fordította Czompó Melinda)

Ki HÍVTA ÉLETRE az Ifjúsági Világtalálkozókat?

Az ifjúsági világtalálkozók ötlete és megalapítása II. János Pál pápától származik. Az ún. Megváltás Szent Évében, 1983-1984-ben, melyben Krisztus feltámadásának 1950 éves évfordulójára emlékeztek, több ünnepség is szólította meg a fiatalokat. A legnagyobb a virágvasárnap virrasztás volt. A világ minden részéről több mint 300.000 fiatal érkezett, hogy részt vegyen a Nemzetközi Ifjúsági Jubileumon. II. János Pál pápa a fiatalokat fa keresztrel ajándékozta meg az alkalom emlékére. A következő évet, 1985-öt az ENSZ a fiatalság nemzetközi évévé nyilvánította, és az Egyház ismét szervezett egy nemzetközi találkozót a fiatalok számára virágvasárnap, melynek újra körülbelül 350.000 résztvevője volt. Ezek után a pápa vágya és kezdeményezése volt az IVT. Az esemény kifejezetten pozitív fogadtatásban részesült, ahogy azt az 1984-es és '85-ös találkozókra érkező fiatalok nagy száma is mutatja.

Hol volt KORÁBBAN IFJÚSÁGI VILÁGTALÁLKOZÓ?

Buenos Airesben, egymillió fiatal részvételével; Santiago di Compostelában, 500.000 fiatallal; Czesztochowában, 1.600.000, Denverben 600.000, Manilában kb. 4 millió fiatallal; Párizsban 1,2 millió, Rómában 2 millió fiatallal; Torontóban 800.000, Kölnben 1,1 millió fiatal részvételével; Sydney-ben 400.000 résztvevővel.

Mit jelent az Ifjúsági Világtalálkozó?

Az Ifjúsági Világtalálkozó a világ minden részéről érkező fiatalok óriási találkozója, amelynek középpontjában a Szentatya és a vele való találkozás áll. A találkozó az Egyház egyik fontos eszköze, hogy Krisztus üzenetét eljuttassa a fiatalokhoz.

Az IVT egy olyan kezdeményezés, amellyel az egyház kifejezi, hogy figyel a fiatalokra:

„Minden fiatalnak éreznie kell, hogy az Egyház törődik velük. Ezért a Világegyháznak – Péter utódjával a Pápával együtt – egyre elkötelezettebben kell a fiatalság mellett állnia, hogy megfelelhessen elvárásainak, s közben Krisztus bizonyosságát, vagyis a krisztusi igazságot és a krisztusi szeretetet kell megfelelő formában, tehát az újszerű és korszerű evangelizáció útján átadnia nekik.”

(II. János Pál, A Bíborosi Kollégiumhoz intézett leveléből, 1985-12.20.)

Mi az Ifjúsági Világtalálkozó célja?

Az Ifjúsági Világtalálkozó elsődleges célja, hogy megismertesse Krisztus üzenetét a világ fiataljaival. Ez az Egyház egy evangelizációs kezdeményezése, amelynek ökumenikus célja is van. „Nagyon kedves emlékeim vannak a kölni Ifjúsági Világtalálkozóról: sokkal több volt, mint valamilyen nagylétszámú összejövetel; mindekenélőtt a hit ünnepe volt, emberi találkozás krisztusi egységben. Láttuk, hogyan dönti le a hit a korlátokat, és hogy valóban képes különböző kultúrákat egyesíteni és örömet teremteni. Remélem, hogy most így lesz ez Ausztráliában is. Örömmel látom, hogy sok fiatal köt össze az Isten és egy igazán emberi világ iránti vágy.” (Interjú XVI. Benedek pápával az Ausztráliába tartó út során, 2008. július 12-én). Tehát: az IVT célja elsősorban az evangelizáció, különösen az,

hogy napjaink fiataljai megismerjék Krisztust.

Szával mi is történik az Ifjúsági Világtalálkozáson? Milyen erők vannak jelen?

Széles körben elterjedt elemzések hajlamosak ezeket a napokat a kortárs fiatal kultúra egy változatának tekinteni, és egyházi célokra alkalmazott rockfesztiválként jellemezni, ahol a pápa a „sztár”. „Az ilyen elemzések azt feltételezik, hogy alapvetően minden fesztivál ugyanolyan, akár hitről szól, akár másról, tehát nem kell Istenre, mint központi kérdésre tekinteni ebben az esetben. Úgy tűnhet, hogy a katolikusok egy része is egyetért azzal, hogy az egész esemény egy hatalmas látványosság, mely lehet nagyszerű, de nincs nagy jelentősége abban a kérdésben, hogyan jelenik meg a hit és az Evangélium napjainkban. Azt állítják, hogy az IVT lehet elragadtatót ünneplés, a végén azonban minden úgy marad mint régen, anélkül, hogy mélyebben befolyásolta volna az életet. Az efféle elemzések azonban nem magyarázzák ezeknek a napoknak az igazi egyediségét, amely különlegesen örömteli jellegükben és az egység elsöprő erejű érzetében rejlik.” (XVI. Benedek pápa beszéde 2008. december 22-én)

Az Ifjúsági Világtalálkozó kizárólag katolikusoknak szól?

Az IVT-nak egyértelműen katolikus jellege van, de nyitott a világ minden fiatalja felé. Elsősorban a katolikus és más (vallású), jóakarátú fiatalokat célozza meg, akik személyesen szeretnék megtapasztalni Isten szeretetét Fián, Jézus Krisztuson keresztül; és akik testvéri szeretettel fordulnak a szükségét szenvedők felé, és törődnek a rászorulókkal.

Az IVT az egész világról fiatalok ezrei számára bizonyul egyedi lehetőségnek, hogy találkozzanak, barátságokat kössenek és tanuljanak egymástól.

Ki hívja össze a fiatalokat és ki szervezi a találkozót?

A Pápa. Ő választja ki a találkozó témáját, s ennek aktualitását, jelentőségét egy üzenetben is elmagyarázza, értelmezi; ő hívja össze a fiatalokat. Az IVT-t a Vatikán egyik szervezete, a Pápai Tanács a Laikusokért szervezi, amelyet a Szentatya bíz meg az Ifjúsági Világtalálkozó előkészítésével. Ezen kívül van még egy helyi szervezőbizottság is, amely szoros együttműködésben áll a Pápai Tanaccsal.

Hogyan fedezik az Ifjúsági Világtalálkozó költségeit?

Az IVT költségeit elsősorban a fiatalok részvételi díja fedezi, akik a jelentkezéskor hozzájárulást fizetnek. Ez az IVT elsődleges bevételi forrása. A hozzájárulások másik csoportja a szponzor cégektől származik, akik adományokkal és egyéb forrásokkal segítik ezt a világméretű kezdeményezést, így fejezik ki társadalmi felelősségérzetüket, cserébe megjelenési felületet kapnak az események során (plakátok, hirdetések, stb.). Ezen kívül sok kisebb-nagyobb mértékű adomány is rendelkezésre áll, amellyel a legkülönbözőbb korú emberek szeretnék támogatni a Szentatyának azt az erőfeszítését, hogy a fiataloknak Jézus Krisztusról, a békéről, a kiengesztelődésről, és a legkiszolgáltatottabbak iránti elköteleződésről beszéljen. És végül, anyagi támogatást nyújt az „Élő Madrid” (Madrid Vivo) Alapítvány is. (Forrás: internet)

Szent Kereszt felmagasztalása szeptember 14. Templomunk búcsúnapja

A kereszt mindennapi életünk tudatos, vagy éppen véletlenszerű tartozéka. Ott van a szobánk falán, néha szemünkbe ötlök egy egy hegytetőn, templomtornyon, nyakunkban hordjuk vagy pedig ima előtt magunkra rajzoljuk - keresztet vetünk.

A mai ünnepen Szent Kereszt felmagasztalásának napján az Egyház tudatosan is ráirányítja a figyelmünket a kereszt fontosságára és üzenetére, amely nem válhat üres jelképpé - hanem arra vár, hogy felfedezzük felmagasztalás igazi mélységét és tartalmasságát. Az ünnep Jeruzsálemből származik. Nagy Konstantin császár a szent sír fölé templomot építtetett, és az itt megtalált szent Keresztet ezen a napon ünnepélyesen felmutatták az összegyűlt népnek. Innen a név: Szent Kereszt felmagasztalása. Azóta az egyház minden évben megüli ezt a napot - felemeli a keresztet, hogy rátekinünk és tudatossá legyen, hogy az Úr Jézus mit vállalt értünk, és nekünk Krisztus követőknek, keresztényeknek milyen irányba kell haladnunk.

Ennek már az Ószövetségben is volt előképe, erről szól az első olvasmány. A választott nép vándorlása idején veszélybe került, kígyók mardosták, győörték a népet. Isten parancsára ekkor Mózes rézkígyót tűzött egy póznára, aki hittel és bűnbánattal tekintet a kígyóra megmenekült a mérges kígyók marása elől. A mózesi rézkígyót maga Jézus is említi Nikodémusnak, és önmagára alkalmazta, mint keresztalála előképét. Így a megváltás pillanatától kezdve a kereszt Isten irántunk való nagy szeretetének a jele, kegyelmi erőforrásunk. A szentek közül hányan meg hányan voltak a kereszt szerelmesei, mert felfedezték, hogy a keresztet nem iktathatják ki az életükből,

hanem a kereszten szentelődnek meg. Így született meg a mondás is, hogy, aki a keresztet el akarja kerülni, az Krisztust kerüli.

Például Szent Ferencnek és társainak kezdetben szegényes körülményeik miatt nem volt imakönyvük, még szentképük sem. Ezért Szent Ferenc egy nagy keresztet állított fel a szegényes hajlékukban, ez pótolta az imakönyvüket és elmélkedési könyvüket. A kereszt volt az evangéliumos könyvük, amely megtanította őket Krisztus tökéletes követésére.

Megkeresztelt emberként mi is Krisztus követésére vállalkozunk. Sokszor úgy találjuk, és panaszkodunk, hogy nincsenek meg mindehhez a megfelelő körülményeink. Szűk a lakásunk nincs ahol imádkozunk. Sokan vannak körülötünk, zavarnak. Nem jutunk hozzá megfelelő imakönyvhöz, nem tudjuk miként kell elmélnünk. S miközben egymásután soroljuk a kibúvókat és kifogásokat pillanatról pillanatra szalasztjuk el a felkínálkozó lehetőségeket. Így életünk keresztje nem üdvösséget hoz, hanem kínzó eszköznek találjuk, amely csak akadályoz. Viszont Isten nem azt várja el tőlünk, hogy rendkívüli hőstetteket hajtsunk végre, és a lehetetlent valósítsuk meg. Csupán azt kellene, hogy a jelen élet körülményeit szenteljük meg. Arra lenne szükség, hogy ne csak nézzünk, hanem lássunk is. Észre kellene vennünk életünk üdvösséget hozó mindennapi keresztjét amely megjelöl. A naponkénti bosszankodást, a jelentkező betegséget, a jócselekedetre felkínálkozó alkalmat. Nem kirívó nagy dolgok, de mindennap jelen vannak. Ezekből szövődik az

életünk, s ha tudatos vállalással nem színezzük egyszerűen sima, dísztelen és szürke lesz minden.

A mai nap, ez az ünnep jó alkalom arra, hogy újra felszítsuk a jó szándékot, a tettekészséget. Tekintsünk hát az Úr Jézus keresztjére, hogy erőt és kegyelmet nyerjünk mi is az üdvösséges keresztthordozáshoz és így életünk egy egészzé alakuljon.

Böjte Mihály OFM (Forrás: www.katolikusradio.hu)

IGÉRETEK, melyeket az Úr Jézus a Szent Kereszt tisztelőinek adott

***Az ígéreteket Chambon Mária Márta vizitációs nővér kapta az Úr Jézustól. Márta nővér a franciaországi Chambéry-i zárda lakójaként kapta a kinyilatkoztatásokat, és ott is halt meg 1907.március 21-én.**

Általa kaptuk meg a Szent Sebek tiszteletét is.

1. Akik a feszületet a lakásukban, vagy dolgozószobájukban kifüggesztve virággal díszítik, azok hivatásukban, munkájukban, és minden vállalkozásukban sok kegyelmet és eredményt érnek el; szenvedéseikben és nehézségeikben is gyors segítséget és vigaszt nyernek.
2. Akik kísértésben és küzdelemben - főleg ha harag támad bennük - néhány percre a feszületre tekintenek, azonnal úrrá lesznek önmaguk felett és győztesen kerülnek ki a kísértésből, a bűn elleni küzdelemből
3. Akik naponta egynegyed óráig szemlélik a kereszten való szenvedésemet, azok szenvedéseiket és nehézségeiket kezdetben türelemmel, s egy idő után örömmel viselik el.
4. Akik bűneik felett érzett mély bánattal szemlélik Szent Sebeimet a kereszten, azok hamarosan utálatot éreznek a bűnnel szemben.
5. Akik gyakran, de naponta legalább kétszer felajánlják három órai haláltusámat a kereszten a Mennyei Atyának elégtételül hanyagságukért, közömbösségükért, s a belső isteni sugallatok követésének elhanyagolásáért, azok megrövidítik a hanyagságukért, közömbösségükért kijáró büntetést, vagy teljesen mentesülnek a büntetés alól, attól függően, hogy mily gyakran teszik a felajánlást.
6. Akik áhitattal és bizalommal imádkozzák naponta a Szent Sebek rózsafüzérért, s eközben a feszületen való szenvedésemet szemlélik, azok kegyelmet nyernek arra, hogy minden kötelességüket lelkiismeretesen teljesítsék, s példájuk által másokat is hasonló buzgóságra segítsenek.
7. Akik másokat a Szent Kereszt, Drága Vérem és Szent Sebeim tiszteletére serkentenek és a Szent Sebek olvasóját terjesztik, azok minden ügyükben és kérésükben gyors meghallgatást nyernek.
8. Akik egy ideig naponta imádkozzák a keresztúti ájtatosságot, s azt a bűnösök megtéréséért ajánlják fel, azok megtéríthetnek egy egész egyházközséget.
9. Akik életükben legalább három esetben tisztelettel felkeresik keresztetemet, s a Mennyei Atyának a keresztmem előtt felajánlják szenvedéseimet, haldoklásomat, Szent Sebeimet, és Drága Véremet saját bűneikért, azok haláltusa és félelem nélküli szép halállal halnak meg.
10. Akik minden péntek délután 3 órakor egy negyed órán át a kereszt előtt hódolva megemlékeznek keresztikínomról, haldoklásomról és Drága Véremmel egyesítve felajánlják szenvedéseimet a Mennyei Atyának bűneikért, s annak a hétnek haldoklóit, azok a szeretet és tökéletesség magas fokát érik el, és biztosak lehetnek afelől, hogy a gonosz lélek nem árthat többé se testüknek, se lelküknek.

Várunk Gyöngyösre 2011. szept. 24-25-én a Fájdalmas Szűzanya búcsújára

Részletek a www.gyongyos.ofm.hu oldalon.

PROGRAM:

Szept. 22-23. csütörtök-péntek

18.00 szentmise keretében előkészítő szentbeszéd

(Kálmán Peregrin ferences atya,
a Mátraverebély-szentkúti Nemzeti Kegyhely igazgatója)

Szept. 24. szombat

18.00 ünnepi szentmise

(Kálmán Peregrin ferences atya)

utána gyertyás körmenet

19.30 hívek imaórája

20.30 ünnepi zsolozsma

21.30 csendes imaóra

(a templom egész éjjel nyitva)

24.00 szentmise az elhunytakért

Szept. 25. vasárnap

6.00 reggeli zsolozsma

7.00 szentmise

8.30 „beköszöntés” a hordozható

Mária-szobrokkal

10.00 ünnepi szentmise, melyet

Barsi Balázs ferences atya

a szabadtéri oltárnál celebrál

utána körmenet, Gyöngyösi Úrangyala

17.30 Loretoi litánia

18.00 búcsúzó szentmise

A zárándok csoportok bejelentkezését
a +3620-7704027-es telefonon fogadjuk!

*Máriás fiatalok
országos találkozója*

A búcsúra érkezők nagy száma miatt javasoljuk, hogy aki teheti, hozzon magával összecsukszható kisszéket.

NAGYMAROSI-TALALKOZO.HU

KATOLIKUS IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

NAGYMAROS

2011. OKTÓBER 1-JÉN, SZOMBATON

„LEGYENEK MINDNYÁJAN EGY”

A CSALÁDRÓL – A CSALÁD ÉVÉBEN (Jn 17,21)

- 9.00 KÖZÖS REGGELI IMA
- 10.00 ELŐADÁS (OROSZ ISTVÁN ÉS RITA – *„MINDNYÁJAN EGY”*)
- 11.00 FAKULTÁCIÓK
- 13.00 EBÉDSZÜNET
- 14.00 SZENTSÉGIMÁDÁS
- 16.00 SZENTMISE
- 18.00 KÖZÖS ÉNEKLÉS

16 ÉV ALATTIÁKNAK:
DIÁKMAROS, KAHÁSZMAROS, GYERÉKMAROS/
KÉRJÉK A CSOPORTOK ÉRTELMEZŐ ELŐZMÉNYEIT AZ ELŐZŐ
TALÁLKOZÁSOK ALÓL!

GYERÉKMAROS.HU

Nagymarosi levél minden Krisztust kereső közösségnek
2011 őszén

„Legyenek mindnyájan egy” (Jn 17,21)
Matematika.....kapcsolatainkban?

Amikor valaki keresi a hozzáillő társat, többnyire így gondolkodik: **1+1=2**. Korrekt. Legalábbis: általános.

Azt az embert kutatjuk, aki olyan, mint mi magunk. Akivel passzolunk egymáshoz, hasonlóan vélekedünk a dolgokról. Szinte alkalmazkodni sem kell, annyira „egyre jár” az agyunk... Működhet. De az első konfliktusnál szembeütnnek különbözőségeink, s mivel nem arra készültünk, hogy ezeket megoldjuk, kétséges az együtt maradás.

1+1<2 Amit ezzel kapcsolatban olvastam, remekül illusztrálja a problémát: az egyik fél szereti a komolyzenét, a másik inkább rock-kedvelő. Egyikük sem akarja saját ízlését a másikra erőltetni. Ezért soha nem mennek el semmilyen koncertre.

Vannak értelmetlen lemondások és mondvaszínált áldozathozatal. Bizony, létezik olyan kapcsolat, ahol a két fél külön-külön is, együtt is kevesebbé válik. Nem hinném, hogy ez jó fajta szerelem.

1+1>2. Ezt érdemes megvalósítani! Egymásból a jót, mindig a legjobbat kihozni! Tegyen engem a másik, s én is őt értékesebbé! Legyünk együtt többek, jobbak!

Hiszem, hogy ez Isten elgondolása a házasságról. Azt pedig tudom, mert tapasztalom, hogy segíti is ezt a törekvésünket!

Hogyan?

Itt sem emberi mércét, logikus matematikai lépéseket kell követnünk.

Szánalomra méltó az a pár, ahol mindkettő fél eliek a kapcsolatot: 50%+50%=100%.

A kiegyensúlyozott helyzet az, amikor mind a ketten odaadóan, teljes énnikkel szeretjük a másikat: 100%+100%=100%.

Még ennél is többet állítok: 100%+100%+100%=100%. Ugyanis abban a kötelékben, amely a felek részéről ennyire határozott, Isten 100%-a is szerepel! Ne felejtjük el, hogy Ő miért fontos:

Október 1-én lesz a következő Nagymarosi Gyermekek és Ifjúsági találkozó. Minden gyermeket, fiatal szerettel hívunk és várunk! Elegendő létszám esetén buszt indítunk! Minden elsőáldozásra és bérmeáldozásra készülő gyerek figyelmébe ajánlom, hiszen ez a lelkinap Isten megismerésében, hitünkben való mélyülésre kiváló alkalom. Jelentkezni Magdi néninél lehet!

Főbb programpontjaink:

9.00 közös reggeli ima

10.00 előadás - Orosz István és Rita görögkatolikus pap és felesége

11.00 fakultációk

13.00 ebédszünet - idő a személyes találkozásokra

14.00 szentségimádás

16.00 szentmise

„A házassági kapcsolatban megvan a lehetősége annak, hogy bármelyik fél elbukjon, megbántsa vagy otthagya a másikat, és így megszegje ígéretét. Istennel való kapcsolatunkban csak az egyik fél bukhat el, megbántva vagy elhagyva a másikat, és biztos... hogy az soha nem Isten lesz!” /L. Dillow/

Órá építve, Óbenne élve-mozogva...
...Ő az esélyünk!

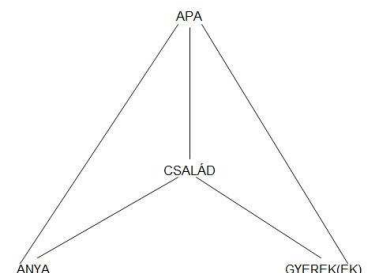
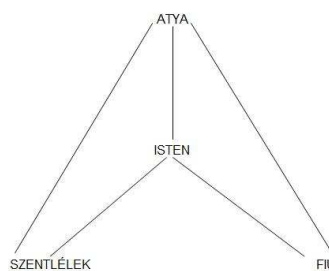
A minta:
1=3.

Egynek lenni a legteljesebb szeretetkapcsolatban úgy, hogy közben nem veszítjük el saját egyéniségünket, egyediségünket, sőt, a másikkal való viszonyunkban válni azzá, akivé Isten szánt bennünket...

...ez a feladat és egyben a lehetőség

Ha mindez felkeltette érdeklődésedet – melyet nagyon remélünk –, és kíváncsi vagy a folytatásra, várunk Téged és barátaidat Nagymaroson az őszi találkozón,

2011. október 1-jén!

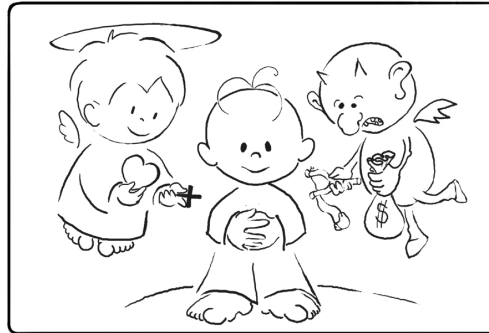
A hitoktatásról

Minden szülő számára komoly feladat, hogy gondosan odafigyeljen gyermeke nevelésére. Vajon mire van szüksége, hogy az egyre nagyobb kihívások mellett megállja majd a helyét a világban? Vajon mi segíti őt ahhoz, hogy kiegyensúlyozott, erős és vidám lelkületű legyen? Ma is, mint régen az egyház kiemelkedő segítséget tud ebben nyújtani a szülőknek. Továbbra is foglalkozunk a ránk bízott gyermekekkel hittanórák keretében. Bízunk benne, hogy minden szülő megszívleli azt, amit Jézus mondott: „hagyjátok a gyerekeket, hadd jöjjenek hozzám, ne akadályozzátok őket.”

A hittanórákon mindenki részt vehet, még akkor is, ha nincs megkeresztelve. Amikor pedig egy gyermeket a szülei megkereszteltetnek, ígéretet tesznek arra, hogy vallásos módon nevelik őt. Ennek az ígéretnek lényegi eleme, hogy a gyermek tempomba és hittanra jár. Kérjük, hogy ne

szolgáltassa ki a gyermek kénye-kedvének ezt az ügyet, hiszen sok év fog még eltelni, amíg a törvényeink értelmében is képes lesz a gyermek lényeges dolgokban dönteni saját magáról. Ne engedjen azoknak a jól hangzó, hamis gondolatoknak, hogy döntse el saját maga a gyermek; vagy túl sok tanulnivalója van. Mi nem fogjuk leterhelni!

Kérjük a kedves szülőket, hogy küldjék gyermekeiket a szentmisékre és a hittanórákra. Minden gyermeket krisztusi szeretettel várunk!

„Gyermekek,
engedelmeskedjétek a szüleiteknek az Úrban,
Mert így van az rendjén.....
És ti apák, ne ingereljétek haragra gyermekeiteket,
Hanem Neveljétek őket fegyelemben és az Úr intelmével!” Ef. 6. 1-4.

A hitoktatók nevében lejegyezte:
Mikolyné Magdi

Az iskolában a hittanórák szeptember 12-én kezdődnek.

A közösségi házban továbbra is **pénteken 17 órától lesz középiskolásoknak hittan,** első alkalmat szeptember 16-án tartjuk.

A bérnálási előkészítő szeptember 23-án 17 órakor kezdődik a közösségi házban.

Hittanórák rendje:

1. osztály hétfő-szerda 5. óra
2. osztály kedd-csütörtök 5. óra
3. osztály hétfő-szerda 6. óra
4. osztály kedd-csütörtök 6. óra
5. osztály hétfő-szerda 6. óra
6. osztály hétfő 6. óra csütörtök 0.óra
7. osztály hétfő-szerda 7. óra
8. osztály hétfő-szerda 8. óra

Imádság tanév kezdetén:

Ismét oltárod köré gyűltek, Uram, azok a gyermekek, akiket annyira szeretsz, s akiket földi életedben oly szívesen engedté magadhoz.

Engedd kérünk, hogy ne csak közelítsünk Hozzád, hanem meg is találjunk, itt az oltárnál is, és az iskolában is.

Abban a tudásanyagban, amelyet elsajátítva még alaposabban megismerünk Téged, mert műveidben láthatunk Téged.

Adj nekünk ehhez erőt, tehetséget és szorgalmat, tanárainknak pedig elegendő szeretetet, igazságosságot és türelmet.

Sokfelé lobbanak fel a világon, Uram, a szeretetlenség tüzei; gyakran állnak szemben egymással idősebbek és fiatalok, mert éket ver közéjük a meg nem értés és a szeretetlenség.

Ajándékozd meg kérünk az idősebbeket a belátással, a fiatalabbakat pedig a türelemmel. És akkor ismét szeretetben találkoznak egymással azok a nemzedékek, amelyek most nem tudnak egymás nyelvén beszélni.

Te tizenkét éves korodban csodálkozva kérdeztél szüleidtől: „Nem tudjátok, hogy Atyám házában kell lennem?”

Add meg, hogy a mai fiatalok számára is ilyen természetessé váljék az atyai házban való tartózkodás.

Benépesülnek az iskolák, Uram, s napról napra hallgatjuk most ismét a napfényben fürdő termek csodálatos zengését, melynek hangjával nem versenghet semmiféle zenekar.

Add meg, kérünk, hogy évről évre többen legyenek ezekben a termekben, és sok család vállalja a gyermekek felnevelésének áldozatát.

Kérjük ehhez a Boldogságos Szűzanya, Bölcsesség Széke, Apostolok Királynéja különleges áldását is! Ámen. /

Dr. Teleki Béla SJ: Szavalókönyv I. Agapé, Újvidék, 1992., 13. o./

Szent Imre Községi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének családja szeptember 4-én az esti szentmise után tartja közös imaóráját a Szent Imre közösségi házban. Jöjünk el minél többen, készüljünk fel méltóképpen a szent kereszt felmagasztalásának ünnepére. Szeptember 18 templomunk napja, imádsággal, szentgyónással és áldozással teljes búcsút lehet nyerni egy halottunk számára. Krisztus egyházáért, egyházközségünkért ajánljuk fel ezt az imaórát Jézus Szent Szívének.

A mai napon inséges időben, amikor dűl a hitetlenség, a keresztényeknek egyre több támadást kell elszenvedniük. Ezért is fontos, hogy tekintetűnket a Szent Keresztre szegezűk. Belőle merítsűnk erőt nap mint nap, hogy helyt tudjűnk állni a küzdelemben. Most és ma is szeret bennűnket az élő Krisztus és nekűnk ajándékozza Szívét, mint a megváltás forrását. „... örökké él, hogy közben járjon értűnk. „ (zsid. 7.25) Minden pillanatban körülölel bennűnket ennek a szívnek a szeretete, mégis oly kevésbé szeretik viszont ezt a szívét, amely ennyire szerette a világot. Ide jövűnk, hogy Jézus Szívével találkozzűnk, amelyet átvettek értűnk, és amelyből vér és víz folyt. Ez a megváltó szeretete, amely az üdvösségnek a forrása, az Egyház eredete.

*Jézus! Te nemcsak a szent Eucharisziát akarod nekűnk ajándékozni,
hanem szívűnk tabernákulumában lakni is.
Töltsd el szívemet bizalommal eucharisztikus jelenléted iránt!
Adj nekem nagy bizalmat, hogy rendszeresen jőjűk a veled való találkozásra.
Add meg nekem a kegyelmet, hogy mindent, amire szükségem van,
ebből a találkozásból merítsek, hogy életem megdicsőítse Istent, a mi Atyánkat.*

Szlovicsák Balázsne

Szeptemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Aug. 25 – szept. 2	Szeptember 3 – 11	Szeptember 12 – 20	Szeptember 21 – 29
Id. Győrvári Ferencné Lovas Zoltánné Geigerné Moldvai Mariann Mészáros Jánosné	Sokorai Józsefné Surányi Antalné Id. Győrgyövcis Miklósné Morvai Margit Bársony Mónika	Ifj. Győrgyövcis Miklósné Özv. Kiss Ferencné Szlovicsák Balázsne Győrvári Imréné	Ifj. Kiss Lászlóné Gábor Marina Bársony Istvánné Kovács Jánosné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2011. szeptember

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1	2	3	4 20 óra Jézus Szíve család imája
5	6	7	8 9.30 óra Baba-Mama klub	9	10	11 10 óra Búcsú megbeszélés
12	13	14 18 óra Cursillo kiscsoport	15	16 17 óra Középiskolás hittan	17	18 10 óra Templom-búcsú
19	20	21	22 9.30 óra Baba-Mama klub	23 17 óra Középiskolás hittan	24 17 óra Bérmálási előkészűlet	25
26	27	28	29	30 17 óra Középiskolás hittan	1 Nagymarosi találkozó	2 15 óra Moziz6nánk

Az elmúlt hónapban elkészült a templom előtti díszkorlát lánc. Köszönjük a mestereknek, valamint az adományozó testvéreknek a nagylelkű adományokat!

Az Egyháztanács tagjai az elmúlt hónapban vásároltak egy **Stihl FS480 benzin motoros típusú fűkaszt**. Az ára 272.000,-Ft volt, amit a tanácstagok adtak össze.

Eddig a régi, katolikus temető kitakarítása alkalmanként 90.000,-Ft-ba került.

Ezzel a géppel ugyanazt a takarítási munkákat 20.000,-Ft-ért tudjuk elvégeztetni, erre egy alkalommal már sor is került.

Szlovicsák János, temetőgondnok továbbra is végzi a stációsor rendben tartását, valamint vállalja a fűkasza folyamatos karbantartását és a felmerülő költségeket (üzemanyag, szerviz).

Köszönjük a felajánlásokat!

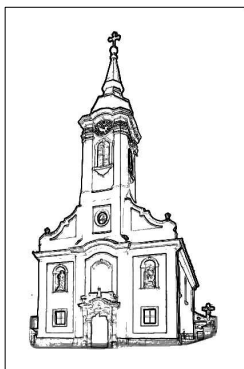
Játék iskolánk sportcsarnokában!

Terveink szerint minden hónapban egy alkalommal az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség bérlői majd iskolánk impozáns sportcsarnokát.

Első alkalommal **szeptember 17-én, szombaton délután 16.00 órától 18.00 óráig** sportolhatnak elsősorban a gyerekek, valamint felnőttek is. Mindenkit szeretettel várunk!

Szent Kereszt felmagasztalása - templombúcsú 2011.

Ebben az esztendőben **szeptember 18-án** ünnepeljük templombúcsúnkat a **10 órakor** megrendezésre kerülő ünnepélyes szentmise keretében.

A 8 órás és az ünnepi szentmise előtt és után lehetőség lesz arra, hogy a templom körül felállított standokon meghívott árusok portékáit (kegytárgyak, könyvek...) megvásárolják a templomból kijövő hívek. Kérünk mindenkit, hogy így készüljön. Az árusok 8 és 12 óra között várják a kedves vásárlóikat.

Az ünnepi szentmise keretében kerül sor a templom körüli díszkő burkolat, valamint a fő út felőli védő lánc ünnepélyes átadására, megszentelésére.

Vegyünk részt minél többen ezen a szép ünnepen!

Helyreigazítás: Korábbi számunkban arról tudósítottunk, hogy július hónapban először ministrált kislány templomunkban. Mint azt később megtudtuk, évekkel ezelőtt már volt erre példa. Elnézést a tévedésért!

Elkészültek a toronyóra új mutatói, üzembe is lettek helyezve.

Köszönjük szépen a felajánlásokat!

TÁMOGATÓ JEGY

Értéke: 2000,-Ft

A Szent Kereszt Felmagasztalása Plébániáért Alapítvány által, az új kántorház építésére meghirdetett gyűjtéshez való hozzájárulás.

Pekker Imre
c. főesperes plébános

dr. Tóth Éva
Alapítvány elnöke

A katolikus bál 2011-ben az első eleme volt az **új kántorház megépítése** céljából szervezett gyűjtésünknek. Erre a célra készített támogató jegyek megvásárolhatók a misék alkalmával a sekrestyében, valamint az alapítvány tagjainál. Kérjük és előre is köszönjük támogató hozzáállásukat, adományait, imáikat!
Dr. Tóth Éva, az alapítvány elnöke

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes, viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt,
segítségét!